

JÁSZAPÁTI ÉS VIDÉKE

Társadalmi és közgazdasági hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "

Felelős szerkesztő:

ifj. Imrik József.

Egyes szám ára 20 fillér.

Nyilttér soronként 40 fill.
Kéziratokat vissza nem adunk.

Elégedetlen emberek.

Tavaszkok jönnek, tavaszok mennek. Évről-évre csak a Természet ujhodik meg, csak a lombfakadó fákon hasad ki a bimbó, csak az illatos szabadban van valami fönséges harmónia. Az ideális emberek lelkében újra elevenné lesz a rajongó szeretet; csak a melankolikus halandót tartja örökös egyhanguságban a panaszkodás.

Régen nem volt olyan szomoru a tavasz, mint az idejé. Az emberek lelkén ott zibbaszt a reménytelenség. Curtiust várja mindenki, a ki az emberek reménységét összeforrassa. Mint valami fojtó levegő, ott ül szivünkön a bizonytalanság, csak a Természet elete indul meg pezsgő mozgásba, az emberek lassankint elernyednek a várakozásban és a kenyérkereső egzisztenciák romlásán szinte elvesztjük életkedvünket.

Szomoru jelek ezek. Az ember életében a remény az a lelki kincs, mely a jövőt célozza. A remény az, mely annyiak családi életét szabályozza, pallérozza és csiszolja. A re-

mény az: mely önbizalmat önt a munkás ember lelkébe és hitet vés a szomoru napokban is.

Manapság mindenki egy-egy temetőnek nézi a közéletet. Mintha Saphir mondása volna felírva az emberek lelkében, a ki azt mondta:

„Az ember egész élete temetés: 12-ik életével eltemeti viruló, mosolygó gyermekkorát, 18-ik évével rózsás ifjúságát, 20-ik évével első szerelmét, 30-al az emberiségbe vetett hitét, 40-ik évével reményeit; 50-el vágyait, 60 után lassankint mind az öt érzéket és így temeti folyton önmagát — a koporsóig.“

Ennek az elégedetlenségnek ugyan ki az oka? Mi önmagunk! Reményeket táplálunk; tulsok reményeket. Ha aztán nem teljesednek, lemondunk reményeinkről. Iparpártoló, védő egyesületeket alapítunk, lelkesülten ligát szervezünk s mihelyt egy öltözet ruhát csináltatunk, angol posztóból akarjuk készíttetni. Szónokolunk tulong-tul sokat, egyik-másik kiraktároz olyan szavirágokat, hogy nyomában úgy érez-

zük, mintha a jövő vetett rózsá-ágy volna.

Az eredmény mégis az, hogy a panaszkodások évről-évre jelentkeznek. Akár az iparos, akár a kereskedő életét vizsgáljuk, úgy találjuk, hogy mindegyiké ijesztő, szomoru és nehéz.

Panaszkodik a földmives, a ki szereti a földet s mégis kivándorol, panaszkodik a hivatalnok, a ki ur és mégis alacsonyabbnak érzi magát a legutolsó gépnél, panaszkodik a művész, mikor a műizlés fejlett és a muzsa templomai csődöt mondanak és panaszkodik mindenki, a ki a kenyérharcban szerepet tölt be.

Vajjon mi ennek az oka? Az ország mai helyzete? Kétségkívül egy államnak legelső feltétele, hogy államformája rendezett, parlamenti élete normális és életképes tényező s az állami élet üdvös és akaraterős, munkás irányítója legyen.

Minden politikától menten ítélkezve a mai helyzetről, az az egyszer bizonyos: hogy a mai elégedetlenségnek az emberek tömege, az összes társadalom az oka, az a társadalom,

T Á R C S A.

Az álláspont.

(Dialog).

Irta: Zöldy Márton.

A Jászapáti és Vidéke eredeti tárcája.

Személyek:

Elza, medika } nővérek.
Vilma, felsőbb leány }

Vilma: Ez a drágaság hallatlan! Ma-holnap a kacsa drágább lesz, mint a struccmadár.

Elza: Nem ösmerem a struccmadár árfolyamát, a kacsa ára nem érdekel.

Vilma: Nem érdekel?

Elza: Csöpet sem. A kacsahus közönséges tápanyag.

Vilma: Közönséges? Te, ugylátszik, nem vagy kacsailag jól tájékozva. A kacsahus elsőrangú tápszer, mely nem annyira a mivelt, mint a gazdag családok asztalán . . .

Elza: Elsőrangú? Arról szó sem lehet, marhahusban, a tojásban, a tejben sokkal

több a tápanyag. De hát mi közöd neked az élelmiszerek drágaságához?

Vilma: Mi közöm? Látszik, hogy medika vagy; látszik hogy az ember téged csak akkor kezd érdekelni, ha beteg, ha köhög, ha az orrán jó vagy rosszindulatu daganata van. Pedig az emberiség egészséges része is megérdemli, hogy foglalkozzunk vele.

Elza: (gunyosan) Ah, te foglalkozol az emberiséggel? Ez egészen új dolog.

Vilma: Ellenkezőleg, ez nagyon régi dolog. A fiatal leányok mindig foglalkoztak az emberiséggel. Természetesen némi előszeretettel az emberiségnek bajuszt viselő részével.

Elza: Jó, de mi köze mindennek az élelmiszerek drágulásához?

Vilma: Mi köze? Te kétségbeejtően naiv vagy. Te Röntgen-sugarakkal dolgozol és nem látod a dolgok felszínét sem. Hát nem érte, nem érzed, hogy az emberiség sorsa elválaszthatatlanul függ össze az élelmiszerek drágulásával? Hogy mikor egy kofa hat koronát kér egy hizott kacsáért, akkor az embernek van oka felsikoltani, elájulni és hamut hinteni a fejére.

Elza: Mindenekelőtt figyelmeztetek, hogy az ájult ember nem képes hamut hinteni a fejére. Ez ellenkezik az ájulás kóris-

méjével. Másodszor pedig nem értem a te kacsa-elméletedet.

Vilma: No hát kifejtem mindjárt. Akár milyen elvontan, tudományosan, medikásan gondolkozol is, azt nem vonhatod kétségbe, hogy minden leány férjhez akar menni. Ez a vágy vele születik, mint a szeme, orra, füle.

Elza: Jó, tegyük fel.

Vilma: Nos, azt is tudni fogod a tudományos leírásokból, hogy a férjhezmenetelhez sok minden szükséges.

Elza: Főleg a férj!

Vilma: Igen, az is. De nem éppen ez a döntő fontosságú tényező.

Elza: Ezt nem értem.

Vilma: Pedig nagyon egyszerű. Olyan férfi ugyanis, a ki a nősülés gondolatával meg tud barátkozni, aránylag elég sűrűn jelentkeznek a természetben, de fájdalom, olyan férfi, aki nemcsak akar, de meg is tud nősülni, aránylag ritka.

Elza: Hogy érted ezt?

Vilma: Ugy, a hogy van, a hogy a jelenségeket látom, a hogy azok reám hatnak.

Elza: Kérlek, beszélj konkrétumokban.

Vilma: Jó. Tehát vegyük például az én esetemet. Négy udvarlóm van. Ösmered őket. Elég tisztességes emberek s mint mondani szokás, jó családból valók. De a négy

a mely tulong-tul sokra vágyakozik, a mely tul igényes és nem tud lemondani a vágyakról.

A *szükség* nemcsak relativ, hanem oly elasztikus fogalom, hogy a legelőtöbb dolgokra alkalmazható. Már Sokrates mondotta, hogy: „az a legboldogabb ember, a ki a legkevesebbel beéri“.

Ma olyan a helyzet, hogy a kisember versenyez a nagyokkal, a hivatalnok versenyez a nagybirtokossal és a mikor elmerül, úgy tesz, mint a szláv közmondás tartja, hogy:

„A ki fuldoklik, az a beretvába is kapaszkodik.“

A mult század elején a Bethleket, Révayakat, vagy Hallereket két felöltővel, négy inggel és 50 renusi forinttal küldték egy félévi külföldi tanfolyamra — a mágnás szülők; ma egy mesterember szintakszisba készülő fia is gunyos arcot vágna ez utraválóra. Lehet-e csodálni, hogy a kvalifikált adósságcsonálóból felcseperedett hivatalnok élvágyának kielégítéseért nem riad vissza a közvagyon szentségtelen érintésétől sem? Rómában a közvagyon elfecsérlőit felnégyelték; ma költséges tanintézetekben neveljük s Illaván vagy Szamosujváron a szegénynép keresményével hizlaljuk őket.

Az emberi kebel olyan, mint a szivacs, sőt talán még rosszabb, mert sehogysem telik be vágygyal, minden vágy magában hordja a másinak a csiráját, minden kielégített vágy ujat szül.

A vágyak ki nem elégítése aztán

között csak egy van, aki komolyan merészel a házasságra gondolni.

Elza: Hát elég neked egy!

Vilma: Egyelőre mindenesetre elég. De itt a bökkenő, mint Hamlet mondja. Attól kell tartanom, hogy ezt az egyet is vissza fogja riasztani az élelmiszerek drágulása.

Elza: Megint az élelmiszerek?

Vilma: Megint és mindig. Ezen alapszik minden, a remény, a boldogság, a szenvedély. Az élelmiszer, vagy mint ti orvosok mondjátok, a tápanyag teremti és bontja a házasságot. Ha a férfi érzi, hogy nem tud a feleségének elegendő kosztpénzt adni, akkor mentegetőzve, csukló hangon és megtört szívvél félreáll. Ezt a jelenséget a természet mindennap produkálja. Ez a szabály, a mely alól nincs kivétel. Nekem tehát van okom remegni, kétségbeesni, hogy az élelmiszerek drágulása lesz az a szirt, a melyen reményeim hajója megfeneklik és alámertül.

Elza: Ugyan kérlek . . .

Vilma: Ez így van, édesem. Oh nekem nincsenek illuzióim, én reálisan fogom fel az életet.

Elza: Hibásan fogod fel.

Vilma: Hibásan?

Elza: Ugy van. Az álláspontod hibás.

Vilma: És mért hibás az álláspontom?

Elza: Mert ekzisztenciádat egy idegen férfi keresetképességére alapítod.

Vilma: De hát mit tegyek?

Elza: Tedd a mit én teszek. Alapíts magadnak önálló, független társadalmi pozíciót s akkor nem leszel ráutalva arra, hogy egy férfi tartson el. Elenkezőleg, ha így fordul a sorsod, esetleg te tartod el . . .

növeli az elégedetlenek számát, a kik reményeiket is elvesztik.

Szomorú jelenségek ezek nagyon, pedig csak rajtunk áll, hogy mindez megváltozzék.

Frievaldszky János üzelmei.

Kérjük a becsületes embereket, hogy e rovatunkat, mely hosszabb időn át állandó lesz lapunkban, — figyelmesen olvassák el. Egy jászapáti ügyvéd viselt dolgait találják benne.

Nehogy valaki botrányhajhászást és személyeskedést lásson e rovat-nyitásban: előre kijelentjük, hogy jól meggondolt, alaposan megfontolt cselekedet e cikksorozat megindítása s míg egyrészt tehát komoly elhatározás, másrészt lelkiismeretbeli kötelesség.

Célunk: megvédeni, megoltalmazni jóra való, de a jogban egészen járatlan jásznépünket egy lelketlen ügyvéd fosztogatásai ellen. Célunk: megvédeni az ügyvédi tisztességet egy tudását és képesítését mások kifosztására felhasználó, táglelkiismeretű, rosszindulatu és közveszélyes fiskális ellen. Célunk végre: megszabadítani községünk uri társaságát egy lelkiismeretlen ember káros és veszedelmes befolyásától.

Hisszük, hogy ebben a nehéz munkánkban minden tisztességes ember támogatni fog, azért tehát bátran kezdjük azt meg már most, amikor elmondunk alább egy „eset“ a Frievaldszky János ügyvédi prakszisából. Itt az „eset“:

Vilma: Hogy én tartsam el a férjet? Köszönöm, abból nem kérek. Ezt átengedem a feminista apostoloknak. Ohó, van eszembe! Hisz ez a legnagyobb örütség, a mit a nő elkövethet. Teringgettét, anyáink sokkal okosabbak voltak. Azok azt mondták a férjnek: tessék kinlódni, bajlódni, tessék alkotni, szerezni, mi majd segítünk elkölteni. Punktum. Ez az egyetlen okos álláspont, mit a nő a társadalomban elfoglalhat.

Elza: Pfüj, Vilma! Tudod-e, hová vezet ez az álláspont végső következményeiben?

Vilma: Nem tudom, de nem is vagyok kíváncsi rá.

Elza: No hát én megmondom. Ez az álláspont a nőt a háremhölgy színvonalára süllyeszti le, olyan nőnek a színvonalára, akiben nincs etikai érték, értelmi tartalom, a ki . . .

Vilma: Megállj! . . . Háremhölgy . . . Lássuk csak . . . Én nem is találok olyan borzasztónak.

Elza: Mit mondasz?

Vilma: Csak értsük meg egymást. Abba én sem tudnék beleegyezni, hogy egy férfi szívére osztozzam. Az kellemetlen, lealázó s hozzá nagyon komplikált. De érts meg. Ha, teszem, egy szultán olyan háremet tartana, amelyben csak egyetlenegy háremhölgy van s ha ez a szultán udvariasan felszólítana, hogy ezt az állást, mely esetleg nyugdíjjal vagy végkielégítéssel van összekötve, foglaljam el . . .

Elza: Elfogadnád?

Vilma: (vállat vonogatva) Az állást talán nem, de az álláspontot minden esetre.

Elza: Hallod, te borzasztó vagy!

Vilma: Dehogy. Csak van álláspontom!

Frievaldszky János ügyvéd ezelőtt 8 évvel vett egy házat Jászládányon, körülbelül 50—60 frtért. (Ő mindig olcsón vásárol. Volt idő, hogy 15 háza is volt Ladányon s köztük nem is egy, amelyik nem került többé 10 forintnál!) — Ezt a házat Frievaldszky hamarosan eladta Rigó András jászládányi lakosnak részletfizetésre 425 forintért olyan feltétellel, hogy ha vevő bármelyik részletet elmulasztaná, úgy az összes, már befizetett részösszegek elvesznek s a ház a Frievaldszky tulajdonába visszakerül. Rigó a részleteket nagy kinnal és fáradsággal — körülbelül 3 év alatt lefizette s mikor már odajutott, hogy nevére került az ingatlan, — megingt elvette tőle Frievaldszky János. Elvette pedig a következő erkölcsös és tisztességes módon: Rigónak egy takarékpénztárnál váltótartozása volt, melynél egy rokona mint kezes volt érdekelve. E rokon biztosítani óhajtotta magát, hogy a kezességéből rá kár ne hármojjék s e célból Rigó András a Frievaldszky irodájában egy biztosítási okiratban táblázást engedett neki a kezességéből származható esetleges kárösszeg erejéig. E jogi ténynyel úgy Rigó, mint rokona, a kezes, az ügyet végleg befejezettek tekintették. — Nemugy Frievaldszky, aki ugyanekkor a járattan és tájékozatlan Rigó Andrásal egy váltót is iratott alá a kezességi összeg erejéig s csakhamar ezt a váltót a rokon-kezes nevében, — de annak tudta nélkül — beperesítette. Rigó András, aki ezidőben nem lakott Ladányon, egyszer csak azt hallotta, hogy Frievaldszky a házára titygonnok igénybevitelével az árverést kitézette s azon a 425 frtos házat potom 50 frtért a saját mag részére újból megvette. — Talán még ma is a Frievaldszky ügyvédé lenne a ház, ha kapzsiságában annyira nem megy, hogy kevesli a már amugyis uzorának beillő nyereséget s be nem perli még az egész dologról mit sem tudó rokon-kezes is — az 50 forint árverési vételárból ki nem tellett hátralékos költségei iránt. — A rokon-kezes, amint az érthető, kézzel-lábbal tiltakozott e költségek ellen, tagadta, hogy meghatalmazást adott volna a perre s Frievaldszkyt csakugyan el is utasította vele szemben a bíróság. — Időközben Rigó, aki előzetesen már az igazságügyminisztériumban is járt a háza miatt, tudomást szerzett a rokon-kezes beperléséről s most már ő maga perelte Frievaldszkyt — a háza elrablásából származó kárának megtérítése iránt. Frievaldszky nem átalott védekezni, de végre is — visszaadta a házat és megfizette az összes perköltségeket, mikor bünyenyítő feljelentéssel és az ügyvédi kamarával megijesztették.

Ez tehát egy „eset“ a Frievaldszky ügyvédi prakszisából. Tárgyilagosan és hüen mondtuk el. Aki a részleteit is ismerni akarja, menjen el a jászapáti kir. járásbíróság irattárába, ott azok megtalálhatók.

Hogy pedig ez az „eset“ tulajdonképpen micsoda, hogy belé ütközik-e ez a büntető törvénykönyv valamelyik paragrafusába, avagy az ügyvédi rendtartásba; annak elbírálását nálunknál hivatottabbakra bizzuk. De e *hivatottakat* jelen cikkünkéről értesítjük is! —k.

H I R E K.

Halálozás. Borbás Pál, Borbás Mihály helybeli előkelő földbirtokos fia folyó évi április hó 1-én 21 éves korában meghalt. Április 3-án délután temették el nagy részvét mellett.

Új pénzügyigazgató-helyettes. A pénzügyminiszter Apor Nándor pénzügyi titkárt a szolnoki pénzügyigazgatósághoz helyettes-pénzügyigazgatóvá nevezte ki.

Képviselő-választók névjegyzékének kiigazítása. Az 1907-ik évre jogosult képviselő-választók névjegyzéke elkészült. E jegyzék szerint községünkben 1907-ik évben 776 választó lesz. A folyó évre 787 választót irtak össze, így tehát a választók száma 11-el apadt.

Iskolai hír. Ugy halljuk, hogy a helybeli iskolaszék oly módon akarja betölteni néhai Boros Ferenc tanító helyét, hogy berendeli a hevesiványi tanítót helyettesnek, — a hevesiványi iskolát pedig egyszerűen bezárja. — E megoldást mi nagyon rossznak tartjuk. Először is nincs helyén, hogy a hevesiványi iskola tanulóival ilyen kurtán-furcsán elbánjanak. Elvégre is Hevesiványon 106 gyerek jár iskolába, akiket nemcsak nyilvántartani, de *tanítani* is kellene! Nem elég, hogy az őszszel már két hónappal később kezdődött ott a tanítás, most megint két hónappal előbb akarják befejezni?! Hiszen ily rövid idő alatt semmit sem tanulhatnak azok a gyermekek! — Azután meg: mire való a jó tanítót, aki tökéletesen bevált, teljesen megfelelő s mindenkinek megelégedésére végzi a dolgát, — mire aló azt a jó tanítót Hevesiványról ide behozni? Tanyai iskolához nem olyan könnyű ám megfelelő embert találni, mint városi iskolához! Ne bolygassák hát meg a mostani rendet. Mondjanak le egy kis időre a kényelemről s törődjenek a tanítás és a tanulók érdekeivel is, mert az is van ám annyira fontos, hogy megérdemel egy kis jóakaratot és önfeláldozást.

Az ártézi kut furása a héten sem szünetelt. Az agyagrétegen már keresztül haladt a furó s körülbelül öt nap óta egy finom szemcsés homokrétegben keresi a vizet. Egy napon, a hét elején, akadt is az utjába felszökő víz, de nyomása még kicsiny volt s körülbelül 8—10 litert szolgáltatott percenkint. E vizet 261 méter mélységben találta a furó, amely most, lapunk zártakor 284 méter mélységben dolgozik.

A helybeli gazdasági és polgári kör választmánya április 1-én délután ülést tartott, melyen Báthor Béla községi irnokot könyvtárosnak megválasztotta. Ugyanezen ülés a körhelyiség kertjének betületesére és rendezésére egy bizottságot küldött ki, melynek tagjaivá Táborita Jánost, Szabó Mezey Kálmánt, Utasy Zsigmondot és Koczka Andrászt választotta.

A népgyűlési tilalom feloldása. Lenk Gyula főispán a napokban körlevélben tudatta járásunk főszolgabírájával, hogy a belügyminiszter a népgyűlések tartását korlátozó rendeleteit — tekintettel az ország megváltozott

hangulatára — hatályon kívül helyezte. Ezentúl tehát népgyűléseket, ha azok a hatóságnál előzetesen bejelentettek, — szabad tartani.

Az állatösszeírás eredménye. Most készült el a község állatállományának pontos összeírásával a jegyzői hivatal. Az összeállítás szerint Jászapáti a mai napon van 278 drb bika, 1149 drb tehén, 574 drb üsző, 870 drb ökör, 211 drb tinó, tehát összesen 3132 drb szarvasmarha. Van továbbá 1357 drb ló, 10 drb számár, 2784 drb sertés, 3250 drb juh és 1 drb kecske. — Ha ez adatokat a múlt évi összeírás eredményével összehasonlítjuk, akkor nagyobb különbséget csak a sertés és a juh állomány létszámánál találunk, — 1905. évben ugyanis csak 2284 drb sertés és csak 2534 juh volt községünkben. Ló ugyanígy volt mint az idén, tehén 13-al több, üsző 100-al több, ökör ugyanannyi, tinó körülbelül 100-al több, mint az idén.

Nyilatkozat.

Frievaldszky János jászapáti ügyvédrel e lap múlt vasárnapi számában egy vezércikket irtam. Szinte vártam, hogy a cikkért a nevezett ügyvéd kérdőre von, — várakozásom azonban nem teljesedett. Már egy hét múlt el azóta s így nem is teljesülhet. Másoktól hallom, hogy a hét valamelyik napján a nevezett ügyvéd bennjárt a jászapáti kaszinóban s ott a szóban forgó cikkről és annak írójáról kicsinylően, sőt talán becsmerlően nyilatkozott. Arra, amit a hátam mögött beszélnek s különösen arra, amit egy általam sértett s tőlem elégtételt nem kérő ember a hátam mögött beszél — természetesen semmit sem adok, de mégis kijelentem, hogy mindaz, amit Frievaldszky János a jászapáti kaszinóban cikkeiről és rólam mondott: alávaló rágalom és egy teljesen elvetemült, erkölcsileg züllött ember hazugsága. Jászapáti, 1906. április 7-én.

iff. Imrik József
szerkesztő.

KÖZGAZDASÁG.

A Triesti Általános Biztosító Társaság (Assecurazioni Generali) f. é. március hó 17-én tartott 74-ik közgyűlésén terjesztettek be az 1905. évi mérlegek.

Az előttünk fekvő jelentésből látjuk, hogy az 1905. december 31-én érvényben volt életbiztosítási tőkeösszegek 771.879,007 K és 54 fillért tettek ki és az év folyamán bevett díjak 35.489,533 K és 24 fillérre rugtak. Az életbiztosítási osztály díjtartaléka 18 millió 739,255 korona 97 fillérrel 209.076,662 kor. 98 fillérre emelkedett.

A tűzbiztosítási ágban, beleértve a betöréses-lopás elleni és tűkkörülbiztosítást a díjbevétel 14.429,117 korona biztosítási összeg után 23.671,911 korona 75 fillér volt, miből 8.903,497 korona 38 fillér viszontbiztosításra fordított, úgy, hogy a tiszta díjbevétel 14.768,414 korona 37 fillérre rugott, mely összegből 10.464,043 korona 40 fillér mint tartalék minden tehertől menten jövő évre vitetett át. A jövő években esedékessé váló díjkötelezvények összege 94.667,902 korona 96 fillér.

A szállítmánybiztosítási ágban a díjbevétel kitétt 3.833,502 korona 39 fillért, mely a viszontbiztosítások levonása után 1.552,290 korona 37 fillérre rugott.

Károkkért a társaság 1905-ben 30 millió 285.711 korona 02 fillért folyósított. Ehhez hozzáadva az előbbi években teljesített kifizetéseket, a társaság alapítása óta károk fejében 827.976,227 korona és 40 fillérnyi igen tekintélyes összeget fizetett ki.

A nyereség tartalékok közül, melyek összesen 26.999,096 korona 73 fillérre rugnak, különösen kiemelendők: az alapszabály szerinti nyereségtartalék, mely 5.250,000 koronát tesz ki, az értékpapírok és árfolyam-ingadozására alakított tartalék, mely a 3.729,624 korona 17 fillér külön tartalékkal együtt 19.206,875 korona 73 fillérre emelkedett, továbbá felemlítendő a 160,000 koronára rugó kétes követelések tartaléka és a 911,110 koron 50 fillérnyi ingatlan tartalék. Ezekon kívül fennáll még egy 1.471,110 korona 50 fillért kitevő tartalék, melynek az a rendeltetése, hogy az életbiztosítási osztályban a kamatláb esetleges csökkenését kiegyenlítsé.

A társaság összes tartalékjai és alapjai, melyek első rangú értékekben vannak elhelyezve, az ideai átutalások folytán 247.497,914 korona 42 fillérről 270.052,078 korona 64 fillérre emelkedtek, melyek következőképen vannak elhelyezve.

1. Ingatlanok és jelzálog követelések 43.258,594 K 47 f
 2. Életbiztosítási követvényekre adott kölcsönök 21.221,765 K 52 f
 3. Letéteményezett értékpapírokra adott kölcsönök 1.354,419 K — f
 4. Értékpapírok 185.300,903 K 34 f
 5. Tárca váltók 707,151 K 55 f
 6. A részvényesek biztosított adóslevelei 7.350,000 K — f
 7. Bankoknál lévő rendelkezésre álló követelések, készpénz és az intézet követelése, a hitelezők követeléseinek levonásával 10.859,244 K 76 f
- összesen 270.052,078 K 64 f

Ezen értékből 58.5 millió korona magyar értékekre esik.

Kitünő savanyított káposzta
kapható Imrik József kereskedésében.

Kereskedelmi Bank és Takarékpénztár r. t. Szolnokon

Elfogad betéteket kamatoztatás végett könyvcskére és folyó számlára.

Leszámitói váltókat.

Kölcsönöket nyújt értékpapírokra, vagy kötelezvényekre. Lebonyolít minden, a bankszakmába vágó transactiót.

Engedélyez törlesztéses kölcsönöket 10—65 évi idő-tartamra előkelő összeköttetéseinél fogva a legmértányosabb feltételek mellett.

Törlesztéses kölcsönök engedélyezéséhez telekkönyvi kivonat és kataszteri birtokiv szükséges.

760
1906.**Arlejtési hirdetmény.**

Jászapáti község képviselőtestülete által négy tantermű iskola felépítése határozottat el, ezen munkálatnak árlejtés utján vállalatba átadására határidőül *f. évi április 18-ik napjának délelőtt 10 órája* a község házához kitűzetik, amikor is az építő-vállalkozók meghívotnak.

Az iskolatervezet és költségelőirányzat a hivatalos órák alatt a főjegyzői irodában megtekinthetők.

Az árlejtés egyéb feltételei ottan megtudhatók.

Jászapáti, 1906. március 25-én.

Előjáróság.

823. sz.
1906.**Pályázati hirdetmény.**

Jász-nagykun-szolnokvármegye sászsági alsó járásába kebeleztetett *Jász-kisér községben az adóügyi jegyzői állás* elhalálozás folytán megüresedvén, ezen állásra pályázatot hirdetek és felhívom az állást elnyerni kívánókat, hogy az 1883. évi I. t.-c. 6-ik §-a illetve az 1900. évi XX. t.-c. 3-ik §-ában előirt minősítésüket, eddigi szolgálataikat igazoló okmányaikkal felszerelt kérvényüket hozzám a folyó évi április hó 24-ig betérjesszék.

Az adóügyi jegyző javadalma: évi 1800 korona törzsfizetés és 200 korona lakbér.

Az ügykörébe tartozó magánmunkálatok után szabályrendelet szerint szedhető díjak s végül a járlatok kiállításából a községet illető részesedést meghaladó jövedelem felesleg.

A választás napját utóbb fogom kitűzni.

Jászapáti, 1906. március 27.

Cseh József
főszolgabíró.

172. szám.
vh. 1906.**Arverési hirdetmény.**

Alulírott bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a jászapáti kir. bíróságnak 1906. V. II. 56 sz. végzése folytán Dr. Füredi Ferenc ügyvéd javára Szabó János és neje Varga Emer elleni 3887 kor. 09 fill. és jár iránti végrehajtási ügyében az 1906. évi március hó 24-én lefoglalt végrehajtási jkönyv 8, 9.

tétel alatt összeirt és 1180 koronára becsült juh és bárány nyilvános birói árverésen elfognak adatni.

Mely árverésnek a jászapáti kir. járás-bíróság 1906. évi V. II. 56/4 sz. végzése folytán Szabó János és neje Varga Emer szérűskertjében Jászsalsószentgyörgyön leendő megtartására határnapul az 1906. évi április hó 10-ik napjának délelőtti 10 órája kitűzetik, a mikorra is az árverezni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy fenti ingóság becsáron alul is, készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek elfognak adatni.

Az ezen árverésen befolyandó vételár birói letétbe fog helyeztetni.

Jászapáti, 1906. ápril hó 6-án.

Szvittek

kir. bir. végrehajtó.

Menyaszonyi, vőfélyi és mindenfele alkalmi

csokrok és koszorúk

jutányos áron, előre megrendelhetők.

Naponta *friss virágok* kaphatók

Berger Mihály

bazár-üzletében.

Ültetésre a legfinomabb faj

gyümölcsfák

kaphatók nagy választékban.

Oriási földi-eper plánta

száza 3 korona.

K a p h a t ó k :

KIENTZL NÁNDOR műkertésznél
Jászapáti.

37

Triesti Általános Biztosító Társaság

(ASSICURAZIONI GENERALI)

Budapest, V., Dorottya-utca 10. szám.

A „Közgazdaság“ rovatban közöljük a *Triesti Általános Biztosító Társaság*

— a legnagyobb, leggazdagabb és legrégebb biztosító intézetünk —

mérlegének főbb számadatait. Teljes mérleggel a társaság mindenkinek, a ki e célból hozzá fordul, a legnagyobb készséggel szolgál.

Az intézet elfogad: élet-, tűz-, szállítmány-, üveg-, betöréssel-lopás- és harangtörés és repedés elleni biztosításokat. Közvetít továbbá: baleset elleni biztosításokat az „Első o. általános baleset ellen biztosító társaság számára.

A jászapáti ügynökség:

Dózsa József és Spitzer Béla.

Villamos berendezések.

Városok, kastélyok, szállodák, malmok, magánházak és gyárak berendezése

világításra és erőátvitelre.

Speciálitás: önálló kis telepek (elektrogének). Csekély befektetéssel mindenkinek lehet villamos világítása. 2

Motorok benzin, gáz stb.-re.

Üzembiztos, tartós, kevés kezelést igénylő, legolcsóbb gépek.

FEJÉR és SCHMIDT
BUDAPEST, Esztvós-tér 2 szám.

K á v é

a legfinomabb minőségben, eddig itt soha nem tapasztalt olcsó áron, tisztán kimérve kapható:

Cuba különös fin. kgrként f. l. 80
Ceylon finom „ l. 60
Portorico I. rendű „ l. 40
Salvadore „ l. 20
Pörkölt finom keverék „ l. 80

5 kiló vételénél 10 fill. engedmény.

Tiszta, fin. minőségért szavatolok.

Tisztelettel

Imrik József